

РЕШЕНИЕ

№ 3899

гр. София, 13.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3875** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалбата на Застрахователно дружество „Бул Инс“ АД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Решение от 16.03.2023 година, постановено по НАХД № 16495/2022 година по описа на Районен съд – София, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-618/21.07.2021 година на Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор – С. и жалбоподателя е осъден да заплати сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, като не е съобразил, че в акта за установяване на административно нарушение не е описан един от съставомерните признаци на деянието – повторността. Твърди, че посочването на съставомерният признак повторност едва в наказателното постановление съставлява съществено процесуално нарушение, допуснато в хода на административнонаказателното производство. Отделно от това твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че деянието е

извършено при условията на повторност, като не е съобразил, че такава не е налице, тъй като с предходно наказателно постановление е наказан за нарушение по чл. 107 от Кодекса за застраховането (отм.), а не по чл. 108 от същия кодекс. Отделно от това твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че не са налице предпоставките по чл. 28 от ЗАНН. Отделно от това твърди, че наложената имуществена санкция е явно несправедлива. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното съдебно решение и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление. В условията на евентуалност, моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да намали размера на наложената имуществена санкция.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В писмено становище от 02.06.2023 година излага подробните си съображения.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Производството пред Районен съд – София е образувано по жалбата на Застрахователно дружество „Бул Инс“ Акционерно дружество със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Наказателно постановление № Р-10-618/21.07.2021 година на Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор – С., с което е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева, на основание чл. 644, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането затова, че не се е произнесло в срок до 13.01.2021 година по претенцията по застраховка № ВГ/02/120002418368, предявена от В. С. А. на 09.11.2020 година с вх. № [ЕГН].

С Решение от 16.03.2023 година, постановено по НАХД № 16495/2022 година по описа на Районен съд – София, наказателното постановление е потвърдено. За да постанови този резултат въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 09.11.2020 година В. С. А. е предявила искане за изплащане на застрахователно обезщетение по застраховка № ВГ/02/120002418368. Приел е, че на същата дата е извършен оглед на автомобила. С писмо от 01.12.2020 година застрахователят е изискал допълнителни документи, представени от жалбоподателя на 17.12.2020 година. Приел е, че на 31.05.2021 година В. А. е подала жалба в Комисия за финансов надзор с твърдения за липса на произнасяне по искането му. На 07.06.2021 година дружеството се е произнесло по искането, чрез изплащане на застрахователно обезщетение в размер на 2 182,75 лева.

Въззивният съд е приел, че наказателното постановление е издадено при спазване на административнонаказателните правила. Въз основа на установените факти е приел, че застрахователят не е изпълнил задължението си да се произнесе в срок от 15

работни дни по заявлението за изплащане на застрахователно обезщетение. Приел е, че деянието не представлява маловажен случай, както и че с наложената имуществена санкция ще бъдат постигнати целите по чл. 12 от ЗАНН

Настоящият съдебен състав намира, че не са налице сочените в касационната жалба основания за отмяна на въззивното решение.

Въззивният съд правилно е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, Заместник-председателя на Комисия за финансов надзор, съобразно предоставената му с чл. 647, ал. 2 от Кодекса за застраховането компетентност.

Въз основа на установените факти въззивният съд правилно е приел, че жалбоподателят е нарушил чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането. С непроизнасянето в срок от 15 работни дни от подаване на искането е осъществен състава на административното нарушение, наказуемо по чл. 644, ал. 1, вр. чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането.

Въззивният съд правилно е приел, че деянието е извършено в едногодишния срок от влизане в сила на Наказателно постановление № Р-10-12/02.01.2020 година. С наказателното постановление на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева затова, че не е произнесъл в срок до 21.08.2019 година по искането за изплащане на застрахователно обезщетение от 29.07.2019 година на Е. Е. Л., на основание чл. 644, ал. 1, вр. чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането. Наказателното постановление е влязло в сила на 12.12.2020 година, видно от Решение от 16.11.2020 година, постановено по КНАХД № 1354/2020 година по описа на Районен съд – София.

Въззивният съд правилно е приел, че в хода на административноказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Липсата на описание на квалификацията признак „повторност“ не може да се квалифицира като съществено процесуално нарушение, тъй като същият не е елемент от фактическия състав на нарушението, а такъв за определяне размера на имуществената санкция. Съставомерните признаци на нарушението по чл. 644, ал. 1, вр. чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането са описани и срещу тях жалбоподателят е упражнил правото си на защита.

С оглед на горното проверяваното решение следва да се остави в сила.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, т. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.03.2023 година, постановено по НАХД № 16495/2022 година по описа на Районен съд – София.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „Бул Инс“ АД, със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ на Комисия за финансов надзор, [населено място], [улица] сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.